

Forslaget søger at tage hensyn til, at enkelte kommuner blev påført særlig store udgifter, da der pr. 1. januar 1987 indførtes en fast periode på 6½ år for refusion af kommunernes udgifter efter bilstandsloven til flygtninge. Der tænkes navnlig på tilfælde, hvor en kommune er første opholdskommune for en flygtning med vidtgående handicap, der som følge heraf er blevet anbragt i institution eller pleje.

Det foreslås derfor, at der ekstraordinært afsættes 10 mio. kr. for 1992 til tilskud til kommuner, der i perioden 1. januar 1987 til 1. januar 1992 har haft særligt store udgifter til enkelte flygtninge efter bilstandsloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, afsnit 3.4.

Tilskuddet finansieres af de kommunale bloktilskud og eventuelle ubrugte midler tilbageføres til bloktilskuddet.

Økonomiske og administrative konsekvenser.

1. Gruppen af udlændinge, der omfattes af de særlige regler for finansiering, udvides.

a) Familiesammenførte børn over 18 år.

Der forudsættes en samlet bestand på 50 i 1992, hvoraf de ti forudsættes at være handicappede, der bor hos familien.

De forudsættes alle at være på kontanthjælp, hvor den gennemsnitlige ydelse er på 62.000 kr. pr. person i 1992, mens ydelsen til de handicappede forudsættes at være 100.000 kr. pr. person i 1992. Den statslige merudgift for disse personer beregnes under disse forudsætninger til 1.075.000 kr. Den modsvares fuldt ud af tilsvarende kommunale mindredgifter.

b) Familiesammenføringer til »humanitære« flygtninge

Der er ikke oplysninger om antallet af personer i denne gruppe. Der er forudsat en bestand på 400 i 1992. Alle forudsættes at være på kontanthjælp til en udgift på 62.000 kr. pr. flygtning. Der er på det grundlag beregnet en statslig udgift på i alt 20.150.000 kr. Der er i forhold til statens udgifter til samme gruppe i dag en merudgift på 7.750.000 kr. Udgiften modsvares fuldt ud af kommunale mindredgifter.

c) Asylsøgende udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

Forslaget vedrørende denne gruppe skønnes med betydelig usikkerhed at medføre merudgifter for staten på 3,5 millioner kr. Statens merudgifter modsvares af tilsvarende mindredgifter hos amterne og

kommunerne. Det offentlige påføres under ét ikke højere udgifter.

2. Statens ydelser til kommuner og amtskommuner for udgifter til institutions- og serviceydelser sættes ned fra 100 procent til 75 procent, og der indføres et tilskud til kommunerne. Tilskuddet ydes på grundlag af antallet af 1-5 årige flygtninge.

Forslaget om at sætte refusionen af udgifterne til institutions- og serviceområdet ned til 75 procent medfører ikke merudgifter for det offentlige under et. Staten besparelse skønnes til 61 millioner kr. i 1992.

Besparselsen, der via Det Udvidede Totalbalanceprincip kompenseres kommunerne, anvendes til af bloktilskudspuljen at finansiere et tilskud til kommunerne, jf. forslaget § 2 ad § 21, stk. 3, 3. pkt. Tilskuddet gives til kommunerne på grundlag af antallet af 1-5 årige flygtninge i kommunen. Tilskuddet er fastsat til 13.750 kr. pr. år pr. flygtning, hvilket skønnes at svare til 61 millioner kr.

Når hele statens mindredrift ved nedsættelse af refusionsprocenten på institutions- og serviceområdet anvendes til et kommunalt tilskud på 13.750 kroner pr. 1-5 årige flygtning, får amterne en merudgift i forhold til i dag. Amternes merudgift skønnes til 11 millioner kr. Kommunerne får tilsvarende en mindredrift på 11 millioner kroner.

3. Statens dækning af udgifter til forsørgelse m.v. af flygtninge efter 1 1/2 år nedsættes fra 100 procent til 75 procent, og der ydes et særligt tilskud pr. flygtning, der opholder sig i kommunen.

Det skønnes – igen med betydelig usikkerhed – at mindredriften for staten vil blive 285 millioner kr. i 1992 PL-niveau.

Skønnet over udgifterne er foretaget under den forudsætning, at 87 procent af flygtningefamilierne fortsat modtager kontanthjælp i fem års perioden; nedsættelsen af refusionen vedrører. Udgiften i gennemsnit pr. flygtningefamilie (til forbigående hjælp, revalidering og øvrige kontanthjælpsudgifter) er i 1989 beregnet til 74.900 kroner pr. familie om året.

Beregningen af gennemsnitsudgiften for 1992 er væsentlig større som følge af, at der er indført en revalideringsydelse. Dertil kommer PL-regulering. I alt giver det en gennemsnitsudgift pr. familie i 1992 på 92.237 kr.

På den baggrund skønnes kommunernes udgifter i 1992 til kontanthjælp i den fem års periode, nedsættelsen af refusionen vedrører – med fradrag af udgiften til uledsagede børn, som dækkes fuldt ud af staten – at udgøre 1.139 millioner kr. Det betyder, at